

ΕΕΝΑ ΠΑΡΑΜΥΘΙΑ

Ο ΜΑΓΟΣ ΤΟΥ ΔΑΣΟΥΣ

"Ένα παλληκάρι έφυγε μιὰ φορά κι' έναν καιρό όπ' το δρωμέας για νά πάνη σε καμια μεγάλη πολιτεία και νά βρήδη λευκά. Στις δύομισι, έκει πού περνούσαν άπόνα μεγάλο δάσος, άνταμώσε εναν δάνδρωπο, που το ωριζει πούν γηγεινες.

— Ήπιασ ούτε βρούσελά, μποκριθήκε το παιδί..

— Χρειαζόμασι ένα παλληκάρι σάν και σένα, είτε τότε ό ανθρωπος στο παιδί. "Άν θέλεις, σε παινόσα στην υπηρεσία μου. Θά κάνης δι, τι σε διατάξω, μά παρτένειν κι' δεν σου φαίνεται. Εί' άν με ύπηρτης καλά, θά σου δώσω τον πρώτο χυδό μιὰ κάσσα χρυσάρι, τον δεύτερο δύο, τον τρίτο τρισι', και πάνε λέσσας ζετηράς, μιον δέν έχεις νά φοβηθῆς τις πατά, ταΐνεις ν' αἴκους δι, τα σου λέω.

"Βασινάν λοιπόν σύμφωνοι, και το παλληκάρι άκολουθησε τον άνθρωπο, που ήταν μάγος, και ζοΐστη σ' ένα παλάτι στην καρδιά του δάσους. Το μάγο ωύτων τὸν έξερεν διαλογιά την δύναμι του.

Τής δάλλη μέρα, προτ-πρων, ο μάγος φώναξε τὸ παιδί και τον είπε νά ψηγίξει και νά ταΐνη δια τάργα ριώνα τού δάσους. Βγήκε λουπον τὸ παλληκάρι στο δάσος και τάσσεις δια τὴν θρησι. Σάν τελείωσε και ψηγίσει στο παλληκάρι, ο μάγος τού είπε:

— Τά ζωά του δάσους δέ θέλουνε τάσσεια πολὺ συχνά. Μια φορά τὸ χρόνο του; φτάνει. Και τώρα δέν έχεις δάλλη δυσλειά. Είο' θλεύεις.

Πρόσφετα τότε ο μάγος κάτι λόγια πού τὸ παλληκάρι δέν τά πετάλαβε κ' ειθύς τὸ παλληκάρι ἔγνως λαγός, και βρέθηκε στο δάσος. "Όλη μέρης ἔτρεψε ό δύστυχος και ήσυχες δὲν εύροις ποι-θενά, γιατὶ διανοὶ οι πενηγοὶ τὸν κυνηγούσαν, οφαίροι δια μορφή του. Και τότε ό άστρης του τούλισε τὴν κάσσα με τὸ χρυσόφι πού έπεινε κανένας τίποτα.

Πέρσασ έτσι ένας χόρνος. Σάν τέλειωσε, δι μάρις τὸν έπωνυμονού χόρνον, ο μάγος έβροις πολὺ τὸ παλληκάρι νά ταΐση διλα τὴ θηρία του δάσους. "Άρα ένινε αύτο, ψιθύρισε παλά δι μάγος κάτι λόγια πορέσενα, και το παλληκάρι ἔγνως στὴ στιγμή ποιλί και πεταξε ψηλά στον οὐρανό. Τον κυνηγούσαν πολὺ οι κυνηγοὶ με τὰ ντουφένια, οφαίροι δια μορφή δέν τὸν έπεινε δισ ικάνοις, και δέν τού ριχναν. Πέρσασ έτσι δάλλος ένας χόρνος. Στὸ τέλος τού χόρνου, ο μάγος τον ποιλον, πολάτι στὸ παλάτι, τὸν έπωμα άνθρωπο, και τούλισε τὶς διν κάσσες; με τὰ φλοιρά πού τούλισε ψηποχειδεις για τὸ δεύτερο χόρνο. Τής δάλλη ρέρα, πρώτη τού τρίτου χόρνου, ο μάγος τον έβροις πολύ νά ταΐνη τὰ ζωά τού δάσους. Αφύιν τελείωσε, τούλισε πολύ τὰ παράξεια λόγια, τὸν μετασδρόφος οι ψάρι και τὸν θρηξές στὴ θάλασσα.

Μέρες κοιλυπούσε τὸ παλληκάρι στα βάθη τῆς θάλασσας, ίσωμα πούρησε σ' ένα μαγευτικό κριτάλινο παλάτι, πούναν κτημάριο στὸ βίθο τον θαλανού και πού λαμπούσε οδιν τὸν ήλιον.

Οι τούχοι ήταν δύο άπο κρηνταλλο, και πυρούνασε τὸ παιδί, και πούρες μέρης μέρης πολύ πολλούς φιλινούς, σιολισμένα με διαμαντία, μαργαριτάρια, δάχιμη και χρυσάρι. Στὰ πατώματα ήταν στρωμένα πλούτια, και πολλήρωμα χαϊδι, ποχεά και μολακά σάν πούνουλα. Πιστω όπ' τούς γυαλινούς τούλιους, έβλεψε άνεμα δέντρα και φυσά ποράρενα, και πορειένα λουλουδιά, με τὰ πιο δάλλουσα χρωμάτα. Τὸ φραστερό δια μάρις όπ' δια δύσα είδε και μεσα. Η-αν μια πεντάμορφη κόρη, πού πηγανορεχότανε μελογούλικη και λυπημένη άναμεικο στούς διάφορους τούλους, και πού δι την διασκεδάσανε καθόλου τὰ πλούτια πούρει της.

— Έδω, συλλογίστηκε το παιδί, μολις έιδε τὴν πεντάμορφη κόρη, έπεσετε νάμασι τὸ παλληκάρι και δι μάγορά.

Σκεφτήσει τότε πώλη θυμότων τὰ μαγικά έκινενα λόγια πού τούλιγες διάφραγμας του ο μάγος διαν τὸν έκινεν ν' δάλληρη μορφή του. Τούλισε τότε δι μάγος τὶς υπόλοιπες τρεις κάσσες με τὰ φλοιρά, και τούπε πολὺ για τὸν δάλλο χόρνο θά τούλισε τέσσερες.

Αυτά συλλογίζόταν καθόδι; κολυμπούσαν γύρω όπ' το κριτάλλινο παλάτι, διστούν τέλος τὸν χρόνο πού πούναντες νά λιποθήμηση. Μά της μάλιστα τὸν διώμορφα και της είσαι τόσο καλά και γλυκά λόγια, πού δι φύσιος τὴν μάρεσες. Τής διηγήματα τότε τὸ παλληκάρι τὴν Ιστορία του, τής έξηγησε ποις βρέθηκε και κάτεται ποιαν θέται.

Χρησις νά χάση τότε καρό, μπαίνει στὸ παλάτι και πάει ίσαι στην πεντάμορφη μορφή. Μόλις τὸν είδε, ή κόρη τρέμεις τόσο πού πούναντες νά λιποθήμηση. Μά της μάλιστα τὸν διώμορφα και της είσαι τόσο καλά και γλυκά λόγια, πού δι φύσιος τὴν μάρεσες. Τής διηγήματα τότε τὸ παλληκάρι τὴν Ιστορία του, τής έξηγησε ποις βρέθηκε και κάτεται ποιαν θέται.

καὶ δέν είχε νά τοῦ διαστη. Έκει, καταρονάχη, τὴν κρατουόνε ταρα οιγκωλαστή ό μάγος, ίσωμε πον δια πληρωμένα τὸ χρεός της. Τού είλεις έπειτα πολύ, η-αν πολύ πολύ εύχαριστημένη που βισκόταν τὸ τέλους κάποιος νά τη; κάνη λίγη συντριψια.

Κ' ετού τὸ παλληκάρι έμινεν εἶκι με τὸ κορίτσι, και δι παιρδός περνούσε γρήγορα και εινή ριστα και για τούς διδό.

Τέλος, μια μερια, ή βασιλοπούλου θύμιος στο παλληκάρι πάρεσ πόρος σ' χρόνος πολὺ πλησιούζει και γιατὶ πού διπέτεις νά παρουσιάσθη πάλι στὸν άριστην του. "Επερπει λουπον ποι γίνεται πάλιλοτικά δε θά μπορούσε να περάσῃ άπο την θάλασσα.

— Πλησιάζεις ή ώρα πού πρέπει νά χωριστούμε, συνέχισε λυπημένη ή βασιλοπούλου. Δεν πειράζεις δημοτικός, θά γίνεται θύμιος, φιάστει νά κάνης δι, το πον πώ. "Ο πατέρας μου χωριστάνε στον άφεντη συν το μάγο έξη κάποιος χριστάρι, άκριβως δηλαδή σα θάχης άστον διαν πλησιάσθης και για τὸ τόπο χρόνο. Μόλις πάρης τὸ λεπτό σου, θα πης σ' άφεντινο που ποδεί είνεις καρδος πενά νά τον άφιξης; και για ψώνη. Θά πάς τού στον πατέρα μου, και θά τού ζητήσης να τον πληρώσεις.

— Ο μάγος έξης πον πάρη στὸ πατέρα σου, θά πάς τού στον πατέρα μου για την πληρώση. "Άν ή προθεσμία αύτη περάσης και δέν εξοφλήσεις τὸ χρεός του δι πατέρες μου, ο μάγος θά τού πάρη τὸ κεφάλι. "Οσαν λουπον πλησιάζεις νά τελειώσεις ή προθεσμία, θά δης τὸν πατέρα μου νά γίνεται σκεπτικός και μελαγχολικός. "Έσυ θά πάς τού και θά τον πής ποδείς εις τὸν στενοχωριέ, και πώς; προστίς νά τού διανιστης; Ο μάγος θα διανιστης τον πατέρα σου πολύ, και πειδεί δι πατέρας μου θάνος θύμιος για τις ζημιες τού γελοτοποιούντον, δι πον για τον κάνεις θά φιτήσεις. "Άν άπανηήση σωστα και στις τρεις, πότε καλά. "Άδωνς δέν άπανηήση μορφής δι οίλες πολύ, δι μάγος θά τον πάρη τὸ κεφάλι. Πρόσαρπτα, ο μάγος θά φιτήση τὸν πατέρα μου: —Που έχω τὴν κόρη σου; "Έσυ τού θά πενταχής και θα είπεις: Τής έχεις στα βαθή της θάλασσας. Θά σε ριτής θά μάγος έχεις αν τη γνωρίζεις. "Άν άπανηήση σωστα και στις τρεις, πότε καλά. "Άδωνς δέν άπανηήση μορφής δι οίλες πολύ, δι μάγος θά τον πάρη τὸ κεφάλι. Πρόσαρπτα, ο μάγος θά φιτήση τὸν πατέρα μου: —Που έχω τὴν κόρη σου; "Έσυ τού θά πενταχής και θα είπεις: Τής έχεις στα βαθή της θάλασσας. Θά σε ριτής θά μάγος έχεις αν τη γνωρίζεις. "Άν άπανηήση σωστα και στις τρεις, πότε καλά. "Άδωνς δέν άπανηήση μορφής δι οίλες πολύ, δι μάγος θά τον πάρη τὸ κεφάλι. Πρόσαρπτα, ο μάγος θά φιτήση τὸν πατέρα μου: —Που έχω τὴν κόρη σου; "Έσυ τού θά πενταχής και θα είπεις: Τής έχεις στα βαθή της θάλασσας. Θά σε ριτής θά μάγος έχεις αν τη γνωρίζεις. "Άν άπανηήση σωστα και στις τρεις, πότε καλά. "Άδωνς δέν άπανηήση μορφής δι οίλες πολύ, δι μάγος θά τον πάρη τὸ κεφάλι. Πρόσαρπτα, ο μάγος θά φιτήση τὸν πατέρα μου: —Που έχω τὴν κόρη σου; "Έσυ τού θά πενταχής και θα είπεις: Τής έχεις στα βαθή της θάλασσας. Θά σε ριτής θά μάγος έχεις αν τη γνωρίζεις. "Άν άπανηήση σωστα και στις τρεις, πότε καλά. "Άδωνς δέν άπανηήση μορφής δι οίλες πολύ, δι μάγος θά τον πάρη τὸ κεφάλι. Πρόσαρπτα, ο μάγος θά φιτήση τὸν πατέρα μου: —Που έχω τὴν κόρη σου; "Έσυ τού θά πενταχής και θα είπεις: Τής έχεις στα βαθή της θάλασσας. Θά σε ριτής θά μάγος έχεις αν τη γνωρίζεις. "Άν άπανηήση σωστα και στις τρεις, πότε καλά. "Άδωνς δέν άπανηήση μορφής δι οίλες πολύ, δι μάγος θά τον πάρη τὸ κεφάλι. Πρόσαρπτα, ο μάγος θά φιτήση τὸν πατέρα μου: —Που έχω τὴν κόρη σου; "Έσυ τού θά πενταχής και θα είπεις: Τής έχεις στα βαθή της θάλασσας. Θά σε ριτής θά μάγος έχεις αν τη γνωρίζεις. "Άν άπανηήση σωστα και στις τρεις, πότε καλά. "Άδωνς δέν άπανηήση μορφής δι οίλες πολύ, δι μάγος θά τον πάρη τὸ κεφάλι. Πρόσαρπτα, ο μάγος θά φιτήση τὸν πατέρα μου: —Που έχω τὴν κόρη σου; "Έσυ τού θά πενταχής και θα είπεις: Τής έχεις στα βαθή της θάλασσας. Θά σε ριτής θά μάγος έχεις αν τη γνωρίζεις. "Άν άπανηήση σωστα και στις τρεις, πότε καλά. "Άδωνς δέν άπανηήση μορφής δι οίλες πολύ, δι μάγος θά τον πάρη τὸ κεφάλι. Πρόσαρπτα, ο μάγος θά φιτήση τὸν πατέρα μου: —Που έχω τὴν κόρη σου; "Έσυ τού θά πενταχής και θα είπεις: Τής έχεις στα βαθή της θάλασσας. Θά σε ριτής θά μάγος έχεις αν τη γνωρίζεις. "Άν άπανηήση σωστα και στις τρεις, πότε καλά. "Άδωνς δέν άπανηήση μορφής δι οίλες πολύ, δι μάγος θά τον πάρη τὸ κεφάλι. Πρόσαρπτα, ο μάγος θά φιτήση τὸν πατέρα μου: —Που έχω τὴν κόρη σου; "Έσυ τού θά πενταχής και θα είπεις: Τής έχεις στα βαθή της θάλασσας. Θά σε ριτής θά μάγος έχεις αν τη γνωρίζεις. "Άν άπανηήση σωστα και στις τρεις, πότε καλά. "Άδωνς δέν άπανηήση μορφής δι οίλες πολύ, δι μάγος θά τον πάρη τὸ κεφάλι. Πρόσαρπτα, ο μάγος θά φιτήση τὸν πατέρα μου: —Που έχω τὴν κόρη σου; "Έσυ τού θά πενταχής και θα είπεις: Τής έχεις στα βαθή της θάλασσας. Θά σε ριτής θά μάγος έχεις αν τη γνωρίζεις. "Άν άπανηήση σωστα και στις τρεις, πότε καλά. "Άδωνς δέν άπανηήση μορφής δι οίλες πολύ, δι μάγος θά τον πάρη τὸ κεφάλι. Πρόσαρπτα, ο μάγος θά φιτήση τὸν πατέρα μου: —Που έχω τὴν κόρη σου; "Έσυ τού θά πενταχής και θα είπεις: Τής έχεις στα βαθή της θάλασσας. Θά σε ριτής θά μάγος έχεις αν τη γνωρίζεις. "Άν άπανηήση σωστα και στις τρεις, πότε καλά. "Άδωνς δέν άπανηήση μορφής δι οίλες πολύ, δι μάγος θά τον πάρη τὸ κεφάλι. Πρόσαρπτα, ο μάγος θά φιτήση τὸν πατέρα μου: —Που έχω τὴν κόρη σου; "Έσυ τού θά πενταχής και θα είπεις: Τής έχεις στα βαθή της θάλασσας. Θά σε ριτής θά μάγος έχεις αν τη γνωρίζεις. "Άν άπανηήση σωστα και στις τρεις, πότε καλά. "Άδωνς δέν άπανηήση μορφής δι οίλες πολύ, δι μάγος θά τον πάρη τὸ κεφάλι. Πρόσαρπτα, ο μάγος θά φιτήση τὸν πατέρα μου: —Που έχω τὴν κόρη σου; "Έσυ τού θά πενταχής και θα είπεις: Τής έχεις στα βαθή της θάλασσας. Θά σε ριτής θά μάγος έχεις αν τη γνωρίζεις. "Άν άπανηήση σωστα και στις τρεις, πότε καλά. "Άδωνς δέν άπανηήση μορφής δι οίλες πολύ, δι μάγος θά τον πάρη τὸ κεφάλι. Πρόσαρπτα, ο μάγος θά φιτήση τὸν πατέρα μου: —Που έχω τὴν κόρη σου; "Έσυ τού θά πενταχής και θα είπεις: Τής έχεις στα βαθή της θάλασσας. Θά σε ριτής θά μάγος έχεις αν τη γνωρίζεις. "Άν άπανηήση σωστα και στις τρεις, πότε καλά. "Άδωνς δέν άπανηήση μορφής δι οίλες πολύ, δι μάγος θά τον πάρη τὸ κεφάλι. Πρόσαρπτα, ο μάγος θά φιτήση τὸν πατέρα μου: —Που έχω τὴν κόρη σου; "Έσυ τού θά πενταχής και θα είπεις: Τής έχεις στα βαθή της θάλασσας. Θά σε ριτής θά μάγος έχεις αν τη γνωρίζεις. "Άν άπανηήση σωστα και στις τρεις, πότε καλά. "Άδωνς δέν άπανηήση μορφής δι οίλες πολύ, δι μάγος θά τον πάρη τὸ κεφάλι. Πρόσαρπτα, ο μάγος θά φιτήση τὸν πατέρα μου: —Που έχω τὴν κόρη σου; "Έσυ τού θά πενταχής και θα είπεις: Τής έχεις στα βαθή της θάλασσας. Θά σε ριτής θά μάγος έχεις αν τη γνωρίζεις. "Άν άπανηήση σωστα και στις τρεις, πότε καλά. "Άδωνς δέν άπανηήση μορφής δι οίλες πολύ, δι μάγος θά τον πάρη τὸ κεφάλι. Πρόσαρπτα, ο μάγος θά φιτήση τὸν πατέρα μου: —Που έχω τὴν κόρη σου; "Έσυ τού θά πενταχής και θα είπεις: Τής έχεις στα βαθή της θάλασσας. Θά σε ριτής θά μάγος έχεις αν τη γνωρίζεις. "Άν άπανηήση σωστα και στις τρεις, πότε καλά. "Άδωνς δέν άπανηήση μορφής δι οίλες πολύ, δι μάγος θά τον πάρη τὸ κεφάλι. Πρόσαρπτα, ο μάγος θά φιτήση τὸν πατέρα μου: —Που έχω τὴν κόρη σου; "Έσυ τού θά πενταχής και θα είπεις: Τής έχεις στα βαθή της θάλασσας. Θά σε ριτής θά μάγος έχεις αν τη γνωρίζεις. "Άν άπανηήση σωστα και στις τρεις, πότε καλά. "Άδωνς δέν άπανηήση μορφής δι οίλες πολύ, δι μάγος θά τον πάρη τὸ κεφάλι. Πρόσαρπτα, ο μάγος θά φιτήση τὸν πατέρα μου: —Που έχω τὴν κόρη σου; "Έσυ τού θά πενταχής και θα είπεις: Τής έχεις στα βαθή της θάλασσας. Θά σε ριτής θά μάγος έχεις αν τη γνωρίζεις. "Άν άπανηήση σωστα και στις τρεις, πότε καλά. "Άδωνς δέν άπανηήση μορφής δι οίλες πολύ, δι μάγος θά τον πάρη τὸ κεφάλι. Πρόσαρπτα, ο μάγος θά φιτήση τὸν πατέρα μου: —Που έχω τὴν κόρη σου; "Έσυ τού θά πενταχής και θα είπεις: Τής έχεις στα βαθή της θάλασσας. Θά σε ριτής θά μάγος έχεις αν τη γνωρίζεις. "Άν άπανηήση σωστα και στις τρεις, πότε καλά. "Άδωνς δέν άπανηήση μορφής δι οίλες πολύ, δι μάγος θά τον πάρη τὸ κεφάλι. Πρόσαρπτα, ο μάγος θά φιτήση τὸν πατέρα μου: —Που έχω τὴν κόρη σου; "Έσυ τού θά πενταχής και θα είπεις: Τής έχεις στα βαθή της θάλασσας. Θά σε ριτής θά μάγος έχεις αν τη γνωρίζεις. "Άν άπανηήση σωστα και στις τρεις, πότε καλά. "Άδωνς δέν άπανηήση μορφής δι οίλες πολύ, δι μάγος θά τον πάρη τὸ κεφάλι. Πρόσαρπτα, ο μάγος θά φιτήση τὸν πατέρα μου: —Που έχω τὴν κόρη σου; "Έσυ τού θά πενταχής και θα είπεις: Τής έχεις στα βαθή της θάλασσας. Θά σε ριτής θά μάγος έχεις αν τη γνωρίζεις. "Άν άπανηήση σωστα και στις τρεις, πότε καλά. "Άδωνς δέν άπανηήση μορφής δι οίλες πολύ, δι μάγος θά τον πάρη τὸ κεφάλι. Πρόσαρπτα, ο μάγος θά φιτήση τὸν πατέρα μου: —Που έχω τὴν κόρη σου; "Έσυ τού θά πενταχής και θα είπεις: Τής έχεις στα βαθή της θάλασσας. Θά σε ριτής θά μάγος έχεις αν τη γνωρίζεις. "Άν άπανηήση σωστα και στις τρεις, πότε καλά. "Άδωνς δέν άπανηήση μορφής δι οίλες πολύ, δι μάγος θά τον πάρη τὸ κεφάλι. Πρόσαρπτα, ο μάγος θά φιτήση τὸν πατέρα μου: —Που έχω τὴν κόρη σου; "Έσυ τού θά πενταχής και θα είπεις: Τής έχεις στα βαθή της θάλασσας. Θά σε ριτής θά μάγος έχεις αν τη γνωρίζεις. "Άν άπανηήση σωστα και στις τρεις, πότε καλά. "Άδωνς δέν άπανηήση μορφής δι οίλες πολύ, δι μάγος θά τον πάρη τὸ κεφάλι. Πρόσαρπτα, ο μάγος θά φιτήση τὸν πατέρα μου: —Που έχω τὴν κόρη σου; "Έσυ τού θά πενταχής και θα είπεις: Τής έχεις στα βαθή της θάλασσας. Θά σε ριτής θά μάγος έχεις αν τη γνωρίζεις. "Άν άπανηήση σωστα και στις τρεις, πότε καλά. "Άδωνς δέν άπανηήση μορφής δι οίλες πολύ, δι μάγος θά τον πάρη τὸ κεφάλι. Πρόσαρπτα, ο μάγος θά φιτήση τὸν πατέρα μου: —Που έχω τὴν κόρη σου; "Έσυ τού θά πενταχής και θα είπεις:

Πώς νά σταματήσεις το αίμα

Αν κόψετε τό χέρι σας και δεν έχετε άλλο μεσον προχειρότερη νά σταματήσετε τό αίμα, μπορεί νά ούς έπιπτετηση σταματήσεις διάτοξης αράχνης. Έχεις την ίδιωτησα μόδις τον βάλετε απάντησην πληγής νά σταματάς στην συγκηνή την αιμορραγία.

Επισής μπορείς νά σταματήσεις άμεσως τό αίμα σαν άντι τού στους της αράχνης περικαλυψεις τό τραύμα μεθ βαμβάκι, τό διπλον πρυγγούμενός ξένεταις άρκετά.

Πώς διατηρούνται τά λεμένια

Αν θέλουμε νά διατηρήσουμε τά πορτοκάλια μας και τά λεμένια μας φρεσκάτας και εύχρηστάς είναι όκινω και δέκα άκρωμη, τό χωνουμένη μέσα σε ψιλήν ήμέρα.

Πρέπεις με το προσέξουμε δώσεις ή δημιος αύτη νά μήν παραπλαναθείς το παραμισθεόντον είνος υγρασίας, διότι τότε τό λεμένια σπιτίζουν μετα τρεις-τεσσερις μερις.

Πώς διατηρούνται τά αύγα

Πά νά διατηρήσουμε τά αύγα μας φρέσκα έπι πολύ χρονικό διατηρησια, τό μεσον είνε απλούστατον : Γά βάζουμε μέσα σ' ένα δεσμό γεμάτος γαλάκιωμα αράχνης, στο άσπιο άναστατωμένης και μεριχή σκόνη άπο χυμούλα. Ιδί μίγμα αύτο έχει την ίδιωτητα νό προσκολλάται σεκούς πορφυρούς τών αύγων και νά τους βουλώνη σε σημείο που νά έμποδιζει την είσοδο του άρρενος, ή ποτίσεις κατασθέψει τά αύγα.

ποτέ θά πά, νά πληρώσεις τό χρέος σου.

Ο βασιλάς δέσποινα πρόδυσια, μένον δέν ήρθε ο παιδός, πήρε τό παλλήκαρον και τις ήξη κάσσες με τά φλουριά και πήγε στό παλάτι τον μάγον. Μπροστιά, προχωρούσας ό γελοτοποιός, χοροπηδώντο και κάνοντας τοψήμες. Μόλις μπήκαν στό παλάτι τον μάγον, ή πά πτωπούς με τον πάπιον τους και τις τρέλλες, τον έκαναν τόσε ζημέας, ποτέ ο μάγος έγινες έξι φρεσιά, και είπε στό βασιλά.

— Τις ζημέας σύντες δέν μπορείς βέβαια, νά μου τις πληρώση : Θά σε φασήσω λοιπόν τρία πρόδυσια. Άν αποτελήσης σαστά και στά τρία, πάντα καλά. Άν διοις άποτηγής σε κανένα, θά συν κάποιον τό κεφάλι. Και πρώτα-πρώτα, θέλω νά μου πής ποιη δχω την κόρη σου.

Ο νελτοποιός πετάχτηκε τότε και είπε :

— Είναι στά βαθή της δέσποινας !

— Την έρθεις ; ωώτησ ο μάγος.

— Ναι, την έρθω, μπορείς ά γελωτοποιός.

Ο μάγος έφερε ένα σαρόδο γυναικες και τις έβαλε νά περάσουν μέσα μά προστάσια ήτης τό βασιλά. Μοιάζαν άλες τόσο πολύ, πού δεν μπορούσαν κανείς νά έχειριση στην μά ήπη την άλλη. Ανάμεσα στις τελευταίες, ήταναν κι η βασιλόπουλα, που καθός περνούσες, τοι της τό παλλήκαρον στό χέρι, και ή γελοτοποιός την έρποιζε ώπε τη μέση και φώνοξε :

— Τούτη είνε !

— Πάντα καλά, είπε ο μάγος. Και τώρα, πές μου : ποιη δχω τήν καζιά μου ;

— Είναι μέσα σ' ένα ψάρι, άποκριδήνεις ά γελωτοποιός.

— Τό έρθεις, είπε πάλι ή γελωτοποιός.

Έφερε τότε ο μάγος ένα σαρόδο ψάρια και τάδειξε στό παλλήκαρο. Την δράση που περνούσε μπροστά τον δέσποινο πούχη μέσα τήν καζιά του μάγον, ή βασιλόπουλα σκούντησε όλαφρο τό παλλήκαρο, και αυτό άρπει τό ψάρι και τώραντα κομπάτια. Μ' αύτο, ο μάγος σφικάτηκε χάρισ ωνερός !...

Τώρα ήσαν δύοι δέλευθεροι. Ο βασιλάς δέ χρεστούσα πειά νά πληρώση τίποτα, ή βασιλόπουλα είλε την έλευθερία της, και τό παλλήκαρο έξη κάσσες χρυσάφι διέβας του. "Έδοσε λοιπόν ο βασιλάς την πάρη σου στό παλλήκαρο γυναικει και τούς ήταναν διαδικτούς του. Και γίναντα βασιλείς, και ήσαναν πολλά τών εύτυχισμένα ζεύγια.

Μεταφρ. Σταθ.

ΓΙΑ ΝΑ ΓΕΛΑΤΕ

(Άπο τά σατυρικά φύλλα όλου του κόσμου).

— Ξέρεις διά τη θέματερίδα μιλάσαι σήμερα γιά μένα ;
— Άλλησια ; Έκαμες κανένα άνδραγάδημα ;
— "Όχι, άλλα λέσι διά την περασμένη Κυριακή 10.000 άνδροι μείγμα σε διάφορα ξενοικά κέντρα, γατάι τους ήσπιτεν ή ζέστειαν."

— Άι λοιπόν ;
— Λοιπόν, τί λοιπόν ! Μεταξύ αυτών... ήμουνα κ' έγια !...

— Πώς γάριθρες τόν δεύτερο τόν σήμερα σου ;

— Κανά τρόπον πολὺ ρωμαϊκών.

— Δηλαδή ;

— Να, έκαψε με τό αύτεκίνητό του τόν πρώτο μου τόν άνδρα !

— Γιατί έβαλες τήν κούνια τον παιδιού άπαντα στό κρεβάτι ;

— "Άν πέση, νά τό καταλάβουμε, κυρία... άπο τόν κρότο !..."

"Η μία. — Άλλα γιατί έργασμένης τόσον συχνά κύριε ;

— Ο άλλος. — Γιατί δέν έχω ποτέ τό θάρρος νά παντρευτώ άμεσως !...

Στο δικαστήριο. Ό Πρόδεδρος :

— Λοιπόν, ισχυρίζεσαι διά δικαιογρούμενος σου δικλεψε ένα μαντηλή ;

— Μάλιστα, κ. Πρόδεδρε, και ή άποδειξες είναι δικαιολογίας είναι δικαιολογίας μου.

— Αύτό δέν έχει γά κάμη. Κ' έγια έχω ένα δικοί μαντηλή.

— Μπορει, κυρία Πρόδεδρε, γιατί... μου λείπουν δύο !...

Τακτική προϊνή προσευχή ένας Γαστώνου :

— Θέλω μου, μή μου δίνεις τίκτεια σήμερα. Πές μου μόνον που είναι ειών πηγαίνω και τά πέρων.

Πρεστός ζωγράφος : Έχω κομάτια ένα σε ποικιλότητα στόσο φυσικά, ποι μόλις τό δρυκίδα στό νερό πήγε εύθυνος πάτο, σάν άληθινό !...

Δευτερός ζωγράφος : Άστο δέν είνε τίκτεια. Έγια έβαλα ένα θερμόμετρο διλένα στήν εικόνα που έχω ζωγράφισε με τά κιώνια κι άμεσως κατέβηκα δέκα βαθμούς κάτω από τό πηδέν !...

Τρίτος ζωγράφος : Και καροφώνεται γιά τέσσαρα πράγματα ; Που νό ίδιες τήν εικόνα του κ. Παρτάλη που έτελείσασα έδω κι είναι μήνα. Είναι τόσο φυσικό ποι, τό πιστεύεται ; Κάθε τρεις μέρες του ξυπνάται τά γέννεια !...

— Προχθές δέδησα τή γυνάκια μου στήν αύλη και μάς είδε δικόδιος. — Άπο τή φασαρία δέρεις κι ένας χωροφύλακας και με πήγε στο πιασίμα και πλήρωσα εκατόν τασάντα πέντε δραχμές και τριάντα λεπτά πρόδυσιμο.

— Είναι δύο νόμιμο, βλέπως. — Άλλα τά τριάντα λεπτά τά τά ηθελαν ;

— Εάρω κι έγια. — Ιστώς ήταν ο φόρος τών δημοσίων θεαμάτων !

Στό Μοναστήρι δέδησα έπιστροφή γενίκια που στήν αύλη και μάς είδε δικόδιος. — Άπο τή φασαρία δέρεις κι ένας χωροφύλακας και με πήγε στο πιασίμα και πλήρωσα εκατόν τασάντα πέντε δραχμές και τριάντα λεπτά πρόδυσιμο.

— Είναι δύο νόμιμο, βλέπως. — Άλλα τά τριάντα λεπτά τά τά ηθελαν ;

— Μήν τρώγεται άπο αύτο, πάτερ. Πρό διλίγου που πά μπήκα στήν ποικίλην είδος που ολέαν μέσα βάντυρο.

— Εί, καλά, διάντησης μά θυμό δ ηγούμενος. τί ήθελες εδλογή μένε μου... νά πάς στήν πουκίνα ;...

Μεταξύ συζύγων :

— Λοιπόν τό φαί δέν είνε αιώδηα έτοιμο ; Τότε πηγαίνω νά φάω στήν επιταρόμη.

— Περίμενα δέκα λεπτά, και μέριμνα !

— Κ' 3ν περιμένω δέκα λεπτά μήπως θά είνε έτοιμο ;

— Οι, άλλα θά δρούση κι έγια μαζί σου.

Σκέψεις ένας που έκαστης άπο άρρενιδα παι σονούσα :

— Θεέ μου, πόσο κανά μά... σαρανταποδρούσα !...